

Respirați din aer, lumină

Flavius

Când cineva mai presus decât noi
are casă în cer
nu te înfură!
Copacul din cosmos ne acoperă,
c-un frunziș de iubire-n gânduri.

Tot ce crezi ori nu crezi e-n cuvânt
curge prin tine într-o limbă de cruce
pe care de n-o știi, dar poți s-o înveți
cu ochii plecați asupra slovelor vechi
ce-au stat și stau sub capul unui neam
mai adânc în suflet decât se poate vedea,

o lumină în luptă cu întunericul
până timpul se va topi
și finitul în infinit se va pierde.

Veniți și respirați din aer, lumină
umbra din voi să nu se prefacă-n întuneric.